

[Hans Hansen.]

Angst for, hvordan man skulde kunne klare sig uden Statsregulering og Statskontrol med Hensyn til alle de Opgaver, som det ærede Medlem senere omtalte, vidner klart, for den Tale, det ærede Medlem holdt nu, er en af de bedste socialistiske Taler, jeg nogen Sinde har hørt i Folketinget. Den er et saa oplagt Udtryk for, at hele den liberale Opfattelse, som Venstre har bygget paa, det enkelte Menneskes Ret til at handle under Ansvar for sine Handlinger, kan nu efter det ærede Medlems Opfattelse ikke holde længer, uden at der skal være nogen kloge til at sætte i System, regulere, bestemme, paa hvad Maade Folks Børn skal undervises o. s. v.

Det er Socialismens Ideer i Renkultur, det ærede Medlem gør sig til Talsmand for. Men jeg siger: Det er ligeegyldigt, om man er Tilhænger af den socialistiske Opfattelse, eller man ikke er det, man kan ikke være begge Dele. Det er det, der har ødelagt Venstrepartiet, og det, der ikke er ødelagt endnu, vil blive det. Det har ødelagt sig selv, det har spillet Værdierne over paa Kapitalismens og Højfinansens Hænder, og saa har vi faaet de socialistiske Krav, det er Aarsag og Virkning.

I sin drastiske Fremstilling af, hvordan man vilde tage Jorden fra Folk, sagde det ærede Medlem, at Forslaget om den fulde Erstatning, som Ydelsen af den halve Procent gennem 50 Aar vilde udgøre, er en ren Teori. Men jeg har aldrig sagt, at det var fuld Erstatning. Jeg har sagt, at det var et Billighedshensyn, man herigenem vilde tage til dem, der havde anbragt Penge i Jorden. Jeg vil indrømme, at det er vanskeligt at gøre Venstres Fallitbo op, men vi kan ikke have Skylden for, at Venstre har tilladt, at Udviklingen systematisk i alle Forhold er blevet en saadan, som cand. polit. Korst gør Rede for i „Social-Demokraten“ for i Gaar og i Dag, at den passive Kapital skulde ind, og der dannedes da de Monopoler, der i Øjeblikket eksisterer i Handel og i Jordbesiddelse.

Det er Venstre, som har lagt Grunden til den Udvikling, og Venstre, der tabte, den Gang det kom ind paa det. Det vil jeg sige til det ærede Medlem som Svar paa hele hans Fremstilling og det ærede Medlems alt for mange Morsomheder, som kom frem.

Det ærede Medlem siger, at man tager fra nogle og giver til andre gennem Formueafgiften. Det var ejendommeligt i Gaar at høre det ærede Medlem Hr. Duborgs

Fremstilling, da han gjorde Nationalformuen her i Landet op til ca. 20 Milliarder, og saa at høre Indenrigsministeren gøre den op til Halvdelen ... (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Ja, den skattemæssige) ... Jeg brugte den anden Metode. Jeg tog de tinglæste Værdipapirer, Prioritetsobligationer, som udviser omtrent 8 Milliarder, og jeg tog Stats- og Kommuneobligationerne, som udgør 2½ Milliard, og jeg tog Aktierne, som udgør ca. 2 Milliarder, og derfra fradrog jeg det, der ligger paa udenlandske Hænder.

Hvis man, som jeg omtalte i Gaar, lægger en Afgift paa den passive Kapital ved en Kuponbeskatning omtrent som den, der findes i Frankrig, vil man derigennem faa Dækning for Tabet ved Ophævelsen af Formue- og Indtægtsskatten. Det er i Virkeligheden kun et Villiespørgsmaal, for det kan ikke benægtes, at den Kapital er til Stede. Det er i alt Fald den sikreste Maade at regne Formuen ud paa.

Naar man lægger Afgiften over paa Gældsfor skrivningerne paa samme Maade, som cand. polit. Korst gør gældende i sine Kronikker, saa er der ingen Fare for Kapitalflugt, fordi Folk ikke kan trække Værdierne ud, og fordi man animerer Formueejerne til at komme frem med deres Formue, for at faa den Del af Renten, der ikke er taget. Man har noget nær det samme System i den franske Skattelovgivning, men jeg har ikke gjort mig Illusioner i Retning af, at jeg foreløbig kan vinde Gehør derfor.

Jeg er forbavset over, at den Behandling, dette Lovforslag her har faaet, har strakt sig over et Par Dage, samtidig med at man hele Tiden taler om Spild af Rigsdagens Tid. ... (*En Stemme*: Det er Dem, der taler hele Tiden). ... Et æret Medlem siger, at det er mig, der taler hele Tiden. Jeg tror ikke, at jeg har beslaglagt Rigsdagens Tid i saa stor Udstrækning, som andre har gjort det ved Behandlingen af Spørgsmaal, som jeg anser for mindre vigtige end dette Spørgsmaal.

For om dette Lovforslag kan gennemføres, det beror ikke paa, hvordan Rigsdagen modtager det, men det beror paa, hvordan Befolkningen ude i Landet stiller sig til det. Rigsdagen skal nu altid komme bagefter. Den kommer kun, naar der stilles et Krav udefra; saa er Rigsdagen et teknisk Apparat, der tjener til at føre Vælgernes Krav ud i Livet.

Hvis Befolkningen tror paa, at de Opgaver, som Staten nu har paataget sig, og som Staten røgter, og hvortil den tager